

ΣΕ ΚΑΠΟΙΑ ΠΟΥ ΜΕ ΝΕΙΩΘΕΙ

„ΤΟ ΤΣΙΓΑΡΟ ΜΟΥ“

Πάλι τσιγάρο, ή αγαπημένη μου
πάλι τ'στά χέρια σου στριφογυρίζεις ;
Έτσι με κάκια μου μιλάει πάντοτε
μά είσαι μικρό και πολὺ καπνίζεις !



Δύο πακέτα θέλεις βρε παληόπαιδο
σωστά τη μέρα σου για να περάσης
και πάφ, και πούφ αρχίζεις ἀπερίσκεπτα
τά τρυφερά σου σπλάχνα θὰ τὰ κάψης.



Και λέει λέει ή αγαπημένη μου
κι' εγώ τσιγάρο ανάβω και καπνίζω
και νέφη γύρω μου καπνοῦ ἀπλώνονται
και μέσ σ' αὐτὰ τὲς σκέψεις μου σκορπίζω.



Κι' ἀκούω τὰ λόγάκια της ἀτάραχος
γιατί ὅσα κι' ἂν πῆ ὅ,τι κι' ἂν λέη.....
Ξέρω καλά-καλά δὲν τὸ στοχάζεται
Αὐτὴ τὰ σπλάχνα μου μέσα πῶς καίει !

Ναύπακτος,

Ἰωάν. Ἰ. Ροντήρης

Μὴ θελήσης νὰ εἶσαι εὐφυής· μὴ πιστεύσης ὅτι πρέπει νὰ μεταχειρίζεσαι μεθόδους, μὴ νομίσης ὅτι θὰ ἀπολαύσης περισσότερον ἂν ἀπαιτήσης παρὰ ἂν ἀπαιτηθῆς· ἡ γυναικα ἐπλάσθη διὰ τὰ ἀπαιτῶ ἀιωνίως· ἡ ἀπάτη τῆς γυναικὸς εἶνε τὸ θέλγητρον της· μὴ ζητήσης λοιπὸν νὰ ἀφαρέσῃς ἀπὸ τὴν εἰκόνα τὸ χρῶμα της.



Ἡ καρδία τῶν μεγάλων ἀνδρῶν πρέπει νὰ ἦνε εἰς τὴν κεφαλὴν.



Ἡ μεταξὺ δύο γυναικῶν ὑφισταμένη φιλία, εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον συνωμοσία κατὰ τρίτης τιός.